

# คุ้มครองผู้ลุงทุนอย่างไร : ปัญหาท้าทายของ ก.ล.ต.

กับพิศทาง

## ตลาดทุนไทย

พิพยสุดา ถาวรมา

ผู้ช่วยเลขานุการอาวุโส

ในการกำกับดูแลตลาดทุน สิ่งที่ดีฉันคิดว่า ก.ล.ต.ต้อง

คำนึงถึงตลอดเวลา คือทำอย่างไรจึงจะบรรลุวัตถุประสงค์ทั้งสองด้าน คือด้านการคุ้มครองผู้ลุงทุน กับด้านการอ่อนตัวให้ภาคธุรกิจสามารถระดมทุนผ่านตลาดทุนได้สะดวก และทำให้ผู้ลุงทุนมีทางเลือกเพียงพอแก่ความต้องการลงทุนของตน ความยากในเรื่องนี้อยู่ที่ว่า วัตถุประสงค์สองด้านนี้ บางครั้งไม่ไปด้วยกัน เช่น

- ถ้ากำหนดคุณสมบัติบริษัทที่จะเข้าจดทะเบียนในตลาดได้สูงมาก ก็จะมีกิจการไทยจำนวนมากที่เข้าไม่ถึงแหล่งทุน แต่ถ้าตั้งไว้ต่ำไป ก็มีความเสี่ยงสูงขึ้นว่าผู้ลุงทุนจะเสียหายในวงกว้าง

- ประเทศไทยเพื่อนบ้านบางประเทศมีความต้องการทุนสูง แต่ตลาดทุนของเขายังไม่พัฒนา ขณะเดียวกัน ระบบกฎหมายของเขาก็ยังห่างจากเรามาก ถ้าจะเปิดให้กิจการในประเทศไทยเหล่านี้ มาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไทย ก็มีความเสี่ยงว่าเกิดปัญหาอะไรขึ้น ผู้ลุงทุนของเราจะเสียหาย แต่ถ้าไม่เปิดหรือเปิดช้า ประเทศไทยก็อาจแย่งเอาระบบทดี ๆ ไปจากประเทศไทยก่อนอยู่ดี

- สมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพส่วนใหญ่ยังไม่มีความเชี่ยวชาญพอจะจัดสำรองการลงทุนเพื่อการเกษียณด้วยตัวเอง ถ้าเปิดให้มีอิสระในการเลือกนโยบายโดยไม่มีข้อจำกัด ก็มีความเสี่ยงว่าจะเลือกไม่เหมาะสมกับสถานะของตน แต่ถ้ามีข้อจำกัด (เช่น กำหนดให้ต้องกระจายความเสี่ยงในสินทรัพย์

หลาย ๆ ประเภท จำกัดสัดส่วนสินทรัพย์บางประเภท) ก็จะมีคนบ่นว่า รู้ดีอย่างไร จึงมาจำกัดทางเลือกเข้า ดีฉันอยากรู้ว่า เห็นว่า ในทั้งสามตัวอย่างนี้ ความต้องการปักป้องผู้ลุงทุน ทำให้ ก.ล.ต.ต้องใช้คุลพินิจดังข้อจำกัดต่อไป ขึ้นมา ซึ่งมองอีกมุม ก็ได้ว่า เป็นการจำกัดทางเลือกและโอกาสของผู้ใช้ตลาดทุน

ที่ผ่านมา เวลา ก.ล.ต.จะลดการใช้คุลพินิจในเรื่องใด เพื่อให้ผู้ลุงทุนตัดสินใจเอง ก็จะหันไปพึ่งพิงการเปิดเผยข้อมูลและความเสี่ยงเป็นกลไกหลักในการคุ้มครองผู้ลุงทุน แต่การเปิดเผยข้อมูลอย่างเดียว อาจไม่เพียงพอด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น ผู้ลุงทุนไม่ได้รับข้อมูล หรือรับแล้วไม่สนใจอ่าน หรืออ่านแล้วไม่เข้าใจในสิ่งที่จำเป็นต้องเข้าใจ หรือรายไปกว่าหนึ่นคือเข้าใจผิด ๆ เมื่อกล่าวปัญหาเช่นนี้ ก็เป็นเรื่องยากที่ ก.ล.ต.จะทำใจเลิกใช้คุลพินิจดังข้อจำกัดต่อไป

ถ้าจะให้ลดการใช้คุลพินิจ เช่นที่ว่าได้จริง ๆ จะต้องวางแผนให้ผู้ลุงทุนรับรู้ขึ้น จะได้ตัดสินใจเองได้อย่างผู้รู้ และต้องปรับปรุงข้อมูลที่เปิดเผยให้มีรูปแบบที่เข้าใจง่ายและแพทเทอร์เลยกว่าที่ปัจจุบัน ก.ล.ต.ได้เริ่มกำหนดให้เวลาเสนอขายหลักทรัพย์บางประเภทต้องแยก fact sheet ที่สั้น อ่านง่าย และบอกลักษณะสำคัญเกี่ยวกับความเสี่ยงสำคัญของหลักทรัพย์นั้นอย่างชัดเจน

fact sheet นี้ ถ้าออกแบบให้ดี นอกจากจะช่วยให้ผู้ลุงทุนรู้สึกที่ต้องรู้เกี่ยวกับหลักทรัพย์ที่กำลังจะตัดสินใจลงทุนด้วยแล้ว ดีฉันเชื่อว่าจะเป็นเหมือนสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้ลุงทุนมีความเข้าใจการลงทุนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อย่างน้อยก็พอรู้ว่าก่อนตัดสินใจลงทุน ควรถามคำถามอะไรบ้าง เท่ากับเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้ผู้ลุงทุนไปในตัว